

לד. 1 טמא שאכל בשר קודש לפני זריקה
 לג: 2 טמא שנגע בקודש
 לב: 3 אזהרה לאוכל בשר קודש
 לד: 4 ביאה במקצת - שמה ביאה

ויקרא, פרשת תזריע פרק יב
 יולדת

(א) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימוֹ יְלֶדֶת הַדֹּתָהּ תִטָּמָא:
 (ג) וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָמוּל בְּשֶׁר עֶרְלָתוֹ: (ד) וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדָמֵי טְהָרָה

בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֵא עַד מִלֵּאת יָמֵי טְהָרָה:

לד. דאתמר 1 טמא שאכל בשר קודש לפני זריקה **רַעֲשׁ לְקַיִשׁ** אמר לוקה... "בכל קודש לא תגע" - לא שגא לפני זריקה ולא שגא לאחר זריקה... אם כן לימא קרא בקודש, מאי בכל קודש? שמע מינה תרתי.
 לג: כי אתא רבין אמר רבי אבהו... 2 טמא שנגע בקודש... **רַעֲשׁ לְקַיִשׁ** אמר לוקה, "בכל קודש לא תגע"... מודאפקה רחמנא בלשון נגיעה.

לג: לד. 3 אזהרה לאוכל בשר קודש מניין? **רַעֲשׁ לְקַיִשׁ** אמר: "בכל קודש לא תגע"...
 תניא כוותיה דריש לקיש: "... בכל קודש לא תגע ואל המקדש לא תבא" מוקיש קודש למקדש:
 מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה - אף קודש דבר שיש בו נטילת נשמה. ואי בנוגע, נטילת נשמה מי איכא? אלא באכילה.

לֹא תִגַּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֵא

לב: אמר עולא אמר **רַעֲשׁ לְקַיִשׁ**:

טמא שהכניס ידו לפנים - לוקה, שנאמר "בכל קודש לא תגע [ואל המקדש לא תבוא]",
 מוקיש ביאה לנגיעה: מה נגיעה במקצת. סתם במקצת היא - שמה נגיעה, אף 4 ביאה במקצת - שמה ביאה.

לֹא תִגַּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֵא

לג: 2 טמא שנגע בקודש... **וּרְבִי יוֹחָנָן** אמר אינו לוקה, והוא בתרומה כתיב
 סטובלת בשביעי ללדתה... וזיוס מ' ואחד - מביאה קרבנה. ומדכתיב "לא תגע עד מלאה" אבל משמלחו ימיה - תגע ואפי' מחוסרת כפרה,
 ע"כ בתרומה כתיב. דלענין קדש - עד שתביא כפרתה... לא ילפינן מלקות דקדש ואפילו בק"ו, דאין מזהירין מן הדיון:

לג: לד. 3 אזהרה לאוכל בשר קודש מניין? **וּרְבִי יוֹחָנָן** אמר, תני ברדלא: אתיא טומאתו טומאתו
 מביאת מקדש, מה להלן עגש 1 והזהיר 2 אף כאן עגש 3 והזהיר.

פרה אדומה במדבר, פרשת חוקת, פרק יט

(ג) כָּל הַנִּגַּע בְּמֹת הַנֶּפֶשׁ הָאֲשֶׁר יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא
 1 וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי גֵדָה לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמְאָתוֹ בּוֹ:

שילוח טמאים במדבר, פרשת נשא, פרק ה

(א) וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) צֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מִן הַמִּזְבֵּחַ כָּל צְרוּעַ וְכָל זָב וְכָל טָמֵא לְנֶפֶשׁ:
 (ג) מִזְכָּר עַד נִקְבָּה תִשְׁלְחוּ אֶל מִזְבִּיחַ לַמִּזְבֵּחַ הַשְּׁלֵחוֹם 2 וְלֹא יִטְמָאוּ אֶת מִזְבְּחֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שָׂכָן בְּתוֹכָם:

עונש לאוכל בשר קודש בטומאה ויקרא, פרשת צר, פרק ז

(כ) וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּשֶׁר מִזְבִּיחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לִידֹד וְטָמְאָתוֹ עָלָיו 3 וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מֵעַמִּי:

לד. דאתמר 1 טמא שאכל בשר קודש לפני זריקה. **וּרְבִי יוֹחָנָן** אמר אינו לוקה... כדתני ברדלא, אתיא טומאתו טומאתו,
 וכי כתב הווא - לאחר זריקה.
 מנחות כה: והתניא: יכול בשר שנשמא לפני זריקת דמים - יהו חייבין עליהן משום טומאה?
 "ת"ל כל מהור יאכל בשר. והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לוי' וטומאתו עליו ונכרתה" -
 הניתר למהורין חייבין עליו משום טומאה, ושאינו ניתר למהורין אין חייבין עליו משום טומאה.